

Zviedrijā mēs, katoļi, esam maza ģimene

Maria Bäärnhielm dalās savā pieredzē, mācot katehismu Zviedrijā. Katru gadu daudzi jaunieši pievēršas katoļticībai un vēlas padziļināt savas zināšanas par ticību.

14.05.2021

Zviedrijā tikai 1,5% iedzīvotāju ir katoļticīgi. Bet tā ir dzīvotspējīga, augoša kopiena, līdz ar to katru gadu katoļticībā pāriet daudzi cilvēki no

dažādām sociālajām grupām. Mēs esam kā maza ģimene. Gandrīz visi no mums pazīst viens otru, un mēs cenšamies viens otru atbalstīt.

Kādā pavasara svētdienā pirms diviem gadiem Svētajā Misē dzirdēju paziņojumu, ka vietējai pašvaldībai vajadzīgi brīvprātīgie, kas nākamajā mācību gadā varētu mācīt jauniešiem katehismu. Izdzirdējusi vienu un to pašu lūgumu vairākas svētdienas pēc kārtas, es jautāju sev: varbūt es varētu piedāvāt savu palīdzību. Bet vai man būtu laiks? Vai es atradīšu kontaktu ar jauniešiem?

Mani sauc Maria Bäärnhelm, un es pati esmu konvertējusies katoļticībā. Pirms vairākiem gadiem es studēju teoloģiju, lai iedziļinātos ticības lietās, kuru biju atradusi un pieņēmusi jau kā pusaudzis. Savā darbā esmu radusi vadīt nodarbības, bet parasti tas ir bijis pieaugušo

auditorijai. Teorētiski, man bija atbilstošā kvalifikācija, bet ideja par nodarbību pasniegšanu jauniešiem man bija pilnīgi jauna sfēra.

Visbeidzot, es atmetu savas šaubas un nosūtīju e-pastu jezuītu priesterim, kurš bija atbildīgs par katehisma nodarbībām, un mēs vienojāmies par tikšanās laiku, lai apspriestu šo iespēju.

"Es pati esmu konvertējusies katoliete, un ir pagājuši gadi, kopš es studēju teoloģiju, lai iedziļinātos ticībā, kuru atradu un pieņēmu kā pusaudze."

Es ierados nedaudz uztraukusies un pus pa jokam minēju, ka neatceros visus Laterāna ceturtā koncila lēmumus. Priesteris pasmējās un teica: "Šiem bērniem ir ļoti minimālas zināšanas par mūsu katoļu ticību. Viņiem ir jāredz jūsu mīlestība pret Baznīcu un mūsu ticība un jāredz kristīgās dzīves paraugs." Viņa vārdi mani

iedrošināja, tajā pašā laikā skaidri parādot, kādas problēmas mani sagaida.

Jauniešiem, kuri gatavojas saņemt Iestiprināšanās sakramentu, parasti ir 14 gadi, un viņu sagatavošanās ilgst divus gadus. Tas ietver divu stundu nodarbības katru otro sestdienu, un pēc tam viņi visi apmeklē Svēto Misi, kas ir daļa no katehēzes. Mēs cenšamies viņus “pieradināt” pie liturģijas un palīdzēt viņiem iegūt patiesu dievbijību uz Euharistiju.

Rudens sākumā mēs astoņi, kas gatavojāmies vadīt nodarbības, tikāmies pirmo reizi. Mēs bijām ļoti atšķirīgi un ar dažādu ticības pieredzi, kā tas ir raksturīgi katoļu baznīcai Zviedrijā. Divi no mums bija konvertējušies un seši nāca no katoļu ģimenēm - divi no Tuvo Austrumu valstīm, divi no Polijas, viens no Āfrikas un vēl viens no Āzijas.

Katehisma nometne

Pirms katehisma kursa sākuma, mēs organizējām nometni, kurā jauniešiem bija iespēja iepazīties, un mums - viņus iepazīt. Nodarbībās, kas mijās ar spēlēm un sportiskām aktivitātēm, vispirms tika aplūkoti paši ticības pamati. Vai ir iespējams iepazīt Dievu bez ticības, piemēram, balstoties uz dabas likumiem? Mēs runājām arī par ļaunumu un mūsu dzīves jēgu šeit uz zemes. Jauniešiem bija ļoti dažāda izcelsme, un uzreiz bija redzams, cik liela nozīme ir vecāku piemēram, cenšoties viņiem nodot ticību un vadīt viņus pie Sakramentiem.

Vairāki jaunieši uzņēmās iniciatīvu un lūdza iespēju pirms Svētās Mises doties pie grēksūdzes. Mani priecēja tas, kā daži jaunieši, kuriem bija stiprāki ticības pamati, skaidroja citiem, ka mūsu dzīves mērķis ir

mīlēt Dievu ar visu savu sirdi un
censties pildīt Viņa gribu.

*Foto: Jaunie katoļi Zviedrijā. Foto:
Stokholmas diecēze.*

Mācību laikā mēs runājām par mūsu
Kunga dzīvi, Baznīcu, apustuļiem un
priesterības nozīmi. Mēs viņus
iepazīstinājām arī ar dažām Baznīcas
tradīcijām, piemēram, Svēto
Rožukroni. Mēs runājām par to, kā
dzīvot kā kristietim ikdienā. Katrs no
mums, katehētiem, runāja par ticības
nozīmi mūsu pašu dzīvē. Dažiem no
mums daudzu gadu garumā bija
jānoiet garš ceļš, lai beidzot saņemtu
Dieva žēlastību un atrastu ticību vai
atgrieztos tajā.

Karantīnas laikā

Kad pandēmija piemeklēja Zviedriju,
mums nācās nekavējoties pārtraukt
nodarbības. Bet mēs nolēmām tās
turpināt, izmantojot Zoom, un
centāmies saglabāt dalībnieku

interesi. Vairākums turpināja nodarbības, lai gan tagad viņiem bija jāsež pie ekrāna un jāuzklausā, bez iespējas būt kopā ar draugiem.

Foto: Procesija Jaunavas Marijas godam Zviedrijā. Foto: Stokholmas diecēze.

Es bieži sev jautāju, ko šie jaunieši iegūst no mūsu vadītajām nodarbībām un kādu zīmi tas atstāj viņu dzīvē. Vai tiešām mans un citu katehētu darbs ir auglīgs? Šie jaunieši dzīvo sekularizētā vidē, kur katoļu ticība tiek pastāvīgi apšaubīta un bieži tiek apsmieta, pakļauta dažādiem uzbrukumiem.

Es domāju, ka pirms vairākām dienām saņēmu atbildi uz šo jautājumu Svētās Mises laikā. Pie manis pienāca divas jaunas meitenes un silti apskāva. Viņas bija vienas no kursu dalībniecēm pagājušajā gadā. Tieši tagad es sapratu, cik tas ir vērtīgi, ko mēs darām. Es ticu, ka

viņas ir guvušas jaunas zināšanas un
augušas ticībā. Man šķiet, viņas arī
saprot, ka tieši ticība Dievam ir tas,
kas piešķir viņu dzīvei jēgu, un ka ir
vērts būt kristietim.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lv-lv/article/zviedrija-mes-katoli-esam-
maza-gimene/](https://opusdei.org/lv-lv/article/zviedrija-mes-katoli-esam-maza-gimene/) (20.03.2026)